

FELNŐTT KATEKÉZIS

Dr. Stella Leontin: Az isteni gondviselés

Leontin atya balassagyarmati kanonok plébános, aki először szerepelt plébániánkon és akit a jövőben is mindenképpen szeretnénk még meghívni.

Előadása felért egy lelkigyakorlattal, talán nem is tudtuk hirtelen feldolgozni mindazt a bölcsességet, amivel elárasztotta hallgatóit.

(Az előadás letölthető és meghallgatható: <http://plebania.net/kephangtar>)

A valódi keresztény életmegvalósításához Isten és ember összefogása szükséges. Akkor gyümölcsöző az életem, ha Isten Országának építésében megteszem a tőlem elvárható legnagyobb erőfeszítést és hálásan elfogadom Istennek az erre adott áldását és segítségét.

Számíthat- e ránk, támaszkodhat- e ránk Isten? Érdeemes elgondolkodnunk ezen... Ha megteszek minden tőlem telhetőt, akkor Isten „gondomat viseli”. A Szentírásban 365 ígéret szerepel, amelyekkel Isten vigasztal, buzdít minket.

Ígéretét pedig be is váltja, bár nem siet és nem késik. Sokszor türelmetlenül siettetjük, és nem tudjuk, hogyan dolgozzuk fel számunkra érthetetlen gondolat menetét, de Szent Pál szerint: „Az Istent szeretőknek minden javára válik.”

Ebben benne van, hogy a siker nem biztosan siker, a veszteség nem biztosan veszteség. Isten nem a mi logikánk szerint működik. Életünkben sokszor ott kapjuk a legnagyobb áldást, ahol elkeseredettségünkben már nem tudunk semmi jót várni. Istenhez és ez által a gondviseléshez a legközelebb az ima által juthatunk.

Az ember igazi méltóságát és szépségét az ima adja függetlenül attól, milyen nagy világvalláshoz tartozik. Minden imádkozó ember túlmutat önmagán, túlnő a földi kereteken. Bár szép ez a világ, nekünk kevés ez a világ. A hívő ember több a magát ateistának nevező embernél az által, hogy vallja: többek vagyunk egy lónál, kutyánál. Embervoltunk által lelkiületet hordozunk.

Tudatosítanunk kell önmagunkban, hogy Isten képmására teremttünk ez adja az ember méltóságát. Mindenkin az uralkodik, akinek az uralma alá veti magát. Aki Istent szolgálja, az az Istené. Aki a világot (pénz, hatalom, érzékiség, stb.) szolgálja, az a világtól kapja jutalmát, ameddig és ahogyan kapja... Az által vagyok értékes, Akié, vagy amié vagyok. Az imához alázat, leborulás kell.

El kell ismernem teremtetett voltomat és Istentől való függésemet. A mai ember legnagyobb baja az, hogy túlzott egoizmusában és önmegvalósításában nem tud leborulni.

Ezáltal „kiborul”. Az ember akkor a legnagyobb, amikor le tud térdelni, akkor a legerősebb, amikor imára tudja kulcsolni a kezét.

A világ pörgésében, ha nem tesszük rendbe saját lelkünket, Isten kapcsolatunkat, nem csendesedünk el, óhatatlanul elsodródunk. Isten nem ígért könnyű életet, de végül „aki hisz, üdvözülni”.

Az ima segít feldolgozni a bennünk ért napi hatásokat, segít megértenünk életünk értelmét: a valódi értékekre világít rá.

Isten nem csodákat és könnyű életet ígért, hanem gondviselése által minden napunkban tevékenyen részt vesz. Ezeket, az apró jelzéseket csak akkor vehetjük észre, ha az ima által élő kapcsolatunk van Vele.

Ha elfogadom a gondviselést, Isten tevékeny részvételét az életemben, akkor Rá merek hagyatkozni, bízom Benne. Erőt kapok a további tanúságtevő élethez. Az ember legnagyobb értéke a józanság, ezt kell, hogy áthassa az imánkat is. Nincs olyan imádság, amit Isten meg ne hallgatna. Lehet, hogy nincs azonnali hatása, vagy nem úgy adja a jót, ahogyan azt mi elképzeltük, de biztosan annak és akkor adja a kegyelmet, akinek és amikor szüksége van rá.

A Katolikus Anyaszentegyház 2000 éves hite, tapasztalata, bölcsessége, szentségei és gondoskodása minden ember előtt nyitva áll.

Sokan próbálták már eltaposni, fojtogatni, de az egyház él és élni is fog az idők végezetéig. Mivel Isten Szent Lelke vezeti, ezért senki, még saját gyarló tagjai sem tudják elpusztítani. Minden családban vannak súrlódások, hibák, fekete bárányok, de a család ettől még összetartó szeretet közösség.

Merjük Isten kezébe helyezni az életünket és imádkozni azokért is, akikért felelősek vagyunk: egyedül senki sem üdvözülni...

Horváthné Kati